

ΠΟΠ ΑΡΤ (20^{ος} ΑΙΩΝΑΣ)

Ο όρος **Ποπ Αρτ** (ελλ. μφ. δημοφιλής τέχνη) αναφέρεται στο καλλιτεχνικό κίνημα που εκδηλώθηκε στην Αγγλία στα μέσα της δεκαετίας του 1950 και στις ΗΠΑ λίγο αργότερα. Η βασική ιδέα ήταν ότι η μαζική, λαϊκή κουλτούρα της μεγαλούπολης (κινηματογραφικές ταινίες, τηλεόραση, διαφημίσεις, μουσική ποπ, κόμικς επιστημονικής φαντασίας) και τα μαζικής παραγωγής καταναλωτικά αγαθά μπορούσαν να αποτελέσουν την πρώτη ύλη μιας νέας τέχνης και μιας νέας αισθητικής, όπου να κυριαρχεί το στοιχείο της αναλωσιμότητας.

Κυριότεροι αντιπρόσωποι της Ποπ Αρτ είναι οι Ράουσεν-μπεργκ, Τζονς, Γουόρχολ και Λί-χτενσταϊν..

Κύρια χαρακτηριστικά της Ποπ Αρτ αισθητικής αποτέλεσαν: ο αυθορμητισμός, η δημιουργική υπερβολή, η ανάλαφρη διάθεση, η σάτιρα, οι έντονες χρωματικές αντιθέσεις και εν γένει η απόρριψη του παραδοσιακού. Η Ποπ Αρτ υπηρέτησε την αποκαλούμενη μαζική κουλτούρα και συνδέθηκε με ένα είδος εμπορικής τέχνης που απευθύνεται σε ένα ευρύ κοινό. Δεν είναι τυχαίο ότι την ίδια περίοδο γνωρίζει μεγάλη έξαρση στη Μεγάλη Βρετανία η Ποπ μουσική, η οποία θεωρείται συχνά αισθητικά συγγενής προς την Ποπ Αρτ. Σε αντίθεση με πολλά προγενέστερα κινήματα της μοντέρνας τέχνης, η Ποπ Αρτ επέδειξε αδιαφορία σε δύσκολα, δυσνόητα ή περισσότερο εγκεφαλικά θέματα, τα οποία για τους καλλιτέχνες του κινήματος θεωρούνταν προϊόντα μιας διάθεσης ελιτισμού.

ΓΟΥΟΡΧΟΛ: ΔΙΠΤΥΧΟ ΤΗΣ ΜΕΡΙΛΙΝ 1962

Ένας σημαντικός εκπρόσωπος της αμερικανικής Ποπ Αρτ είναι ο **Αντί Γουόρχολ** (1928-1987). Αρχισε τη σταδιοδρομία του ως εμπορικός καλλιτέχνης. Ενσωμάτωνε εμπορικές φωτογραφίες στο έργο του, σταμπάροντάς τις. Το έργο του καλλιτέχνη δίνει έμφαση στα είδωλα της επικαιρότητας ή επαναλαμβάνει μοτίβα από τη διαφήμιση, με στόχο τη μηχανοποίηση και αυτής στις καλλιτεχνικής διαδικασίας, διατηρώντας απέναντι στα πράγματα μια αδιαφορία και ένα τόνο απάθειας.

Στο πιο πάνω έργο η εικόνα έχει τυπωθεί στον καμβά χωρίς ιδιαίτερη επιδεξιότητα ή ακρίβεια και η έγχρωμη εκτύπωση είναι κατά προσέγγιση. Εντούτοις, το "Δίπτυχο της Μέριλιν" είναι ενδιαφέρον και εντυπωσιακό έργο, που βγαίνει από κάτι βαθύ μέσα στην ψυχή του Γουόρχολ. Ο καλλιτέχνης ενδιαφερόταν κυρίως για την ιδέα της αφοσίωσης του αμερικανικού κοινού στη φήμη της ως πολιτιστικού συμβόλου της εποχής του. Ένα πλήθος από πρόσωπα της Μονρόε, ίδια και ελαφρά διαφορετικά, μας ατενίζουν με μια εικονική μάσκα. Είναι ένα αλησμόνητο έργο.